

בש"פ 7442/16 - מדינת ישראל נגד רמי אלחורטי

בבית המשפט העליון

בש"פ 7442/16

לפני:
המבקשת:

כבוד השופט א' שהם
מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב:

רמי אלחורטי

בקשה להארכת מעצר מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה:

כ"ג בתשרי התשע"ז (25.10.2016)

בשם המבקשת:

עו"ד עילית מידן

בשם המשיב:

עו"ד מוחמד ענבוסי

החלטה

1. לפני בקשה (ראשונה) להארכת מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), מיום 6.10.2016, או עד למתן פסק דין בת"פ 9575-01-16, בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם. כתב האישום
2. נגד המשיב הוגש כתב אישום מתוקן, ממנו עולה כי ביום 16.10.2015, בשעה 02:40 לערך, הגיעו המשיב ואדם אחר שזהותו אינה ידועה (להלן: השודדים), למסגרייה שנמצאת בתחומו של מפעל פ.ק גנרטורים, במושב אחיסמך. אותה העת, עבד המשיב, מזה כשבועיים, במסגרייה שנמצאה בתחום המפעל. בהגיע השודדים למפעל, ארבו השניים למאבטח של המקום (להלן: המתלונן), קפצו עליו, הפילו אותו ארצה, כפתו את ידיו ורגליו מאחורי גבו, וכיסו את פניו. לאחר מכן, אחד מהשודדים נשאר עם המאבטח הכפות, שעה שהשודד האחר נכנס למבנה שהיה במתחם, התניע מלגזה שהייתה במקום, והחל לנהוג בה בפראות ברחבי המבנה. בתוך כך, גרם השודד שנהג במלגזה נזק למבנה ולציוד שהיה בו, על-ידי כך שהרים ציוד עם המלגזה, התנגש עמה בקירות המבנה ומוטט חלק מהם. לאחר שהאזעקה במקום החלה לפעול, גררו השודדים את המתלונן, בעודו כפות, לחדר השומר במתחם, והורו לו כי בבוקר ידווח לממונים עליו שלא ארע דבר במהלך הלילה, ושהכל תקין. בשלב זה, עזבו השודדים את המתחם, תוך שהם נוטלים עימם מכשיר טלפון ופנס השייכים למתלונן, ומכשיר טלפון נוסף השייך לחברת פ.ק גנרטורים. כתב האישום המתוקן ייחס, אפוא, למשיב את העבירות הבאות: הסגת גבול, לפי סעיף 447(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); שוד בחבורה, לפי סעיף 402 לחוק העונשין; והיזק לרכוש במזיד, לפי סעיף 452 לחוק העונשין. הליכי המעצר
3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת, ביום 6.1.2016, בקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו. בבקשה נטען כי ישנן ראיות מספיקות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב, וכי מסוכנותו מקימה עילת מעצר נגדו מכוח סעיף 21(א)(1) (ב) לחוק המעצרים, כפי שניתן ללמוד, הן מנסיבות ביצוע העבירה החמורות והן מעברו הפלילי המכביד של המשיב. בדיון שהתקיים בבית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ד' מרשק-מרום), ביום 19.1.2016, הסכים בא-כוחו של המשיב לקיומן של ראיות לכאורה נגד מרשו, וביקש להפנותו לשירות המבחן, לשם עריכת תסקיר אשר יבחן מספר חלופות מעצר אפשריות. בעקבות זאת, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר על ידי שירות המבחן, וההחלטה בבקשה למעצר עד תום ההליכים נדחתה לדיון שנקבע ליום 23.2.2016. ביום 21.2.2016, הוגש בעניינו של המשיב תסקיר מעצר. שירות המבחן העריך את רמת הסיכון למעורבותו של המשיב בהתנהלות אלימה, כבינונית, ומידת החומרה הצפויה של מעשה אלימות שכזה, הוערכה כבינונית אף היא. לאור זאת, לאור שירות המבחן בהמלצה לשחרור המשיב לחלופת מעצר. בפתח הדיון בבית המשפט המחוזי בבקשה למעצר עד תום ההליכים, מיום 23.2.2016, ציין בא-כוחו של המשיב, אשר מונה לייצגו מטעם הסנגוריה הציבורית, כי המשיב אינו מעוניין כי הוא ימשיך לייצגו, ולפיכך הוא מנוע מלהתייחס לתסקיר המעצר שהוגש. לאור זאת, החליט בית המשפט המחוזי לשחרר את הסגור מייצגו של המשיב וקבע דיון נוסף בהליך המעצר ליום 13.3.2016. את ההחלטה, האם לנטות למשיב סגור אחר מטעם הסנגוריה הציבורית, הותיר בית המשפט לשיקול דעתה של הסנגוריה המחוזית, שמאוחר יותר, אכן מינתה למשיב סגור ציבורי אחר. עוד באותו יום, התקיים דיון בהליך העיקרי בפני בית המשפט המחוזי (ס' הנשיא ר' לורך). בפתח הדיון, הודיע בא-כוחו של המשיב לבית המשפט, כי המשיב אינו מעוניין שהוא ימשיך לייצגו, כפי עמדתו בהליך המעצר. בית המשפט לא מצא לנכון לשחרר את בא-כוחו של המשיב מן הייצוג בהליך העיקרי, אך עם זאת דחה את הדיון ליום 15.3.2016, בקובעו כי אם ימונה למשיב סיגור חדש מטעם הסנגוריה הציבורית, הלה ייצגו גם בדיון שנקבע, וביתר דיוני ההליך העיקרי. ביום 13.3.2016, התקיים דיון נוסף בבקשה למעצר של המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו (כפי כב' השופטת נ' אהד). לדיון זה התייצב בא-כוחו החדש של המשיב (להלן: הסיגור השני), מטעם הסנגוריה הציבורית. הסיגור השני ציין בפתח הדיון כי לאחר עיון בתסקיר בעניינו של המשיב, הוא מסכים למעצרו עד לתום ההליכים. לאור זאת, הורה בית המשפט על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. לדיון בהליך העיקרי, שנקבע ליום 15.3.2016, התייצב הסיגור השני וביקש מבית המשפט שהות על מנת לגבש את עמדתו בתיק העיקרי, ולפיכך, נדחה הדיון ליום 5.4.2016. לדיון שהיה אמור להתקיים ביום 5.4.2016 לא התייצב פרקליט מטעם המבקשת, בשל שביתת הפרקליטים באותה תקופה. עם זאת, המשיב הודיע לבית המשפט המחוזי כי אינו מעוניין שהסיגור השני, אשר מונה לו, ימשיך לייצגו, וביקש כי ימונה לו סגור מן המגזר הערבי. בית המשפט המחוזי (כב' ס' הנשיא ר' לורך) הורה לסיגור השני להעביר את בקשתו של המשיב לגורמים הממונים בסנגוריה הציבורית, והבהיר למשיב כי התנהלותו היא זו שמאריכה את חיי התיק ואת תקופת מעצרו, הגם שהחליט לדחות הדיון ליום 19.4.2016. לדיון שנקבע ליום 19.4.2016, התייצב סיגור חדש (שלישי במספר) מטעם הסנגוריה הציבורית, הוא עו"ד מוחמד ענבוסו המייצג את המשיב בהליך זה, וביקש לדחות את הדיון על מנת לאפשר לו ללמוד את חומר הראיות שבתיק. בהמשך, נדחו שני מועדי דיון שנקבעו לימים 10.5.2016 ו-7.6.2016, בכדי לאפשר לצדדים להידבר ביניהם. גם דיון תזכורת שנקבע ליום 19.7.2016, על מנת שהצדדים יערכנו את בית המשפט מה עלה בהליך הגישור שהופנו אליו, נדחה למועד מאוחר יותר, בשל נסיבות אישיות של המשיב. בדיון התזכורת, שהתקיים לבסוף ביום 28.9.2016, הודיעו הצדדים לבית המשפט המחוזי על כישלון הליך הגישור ביניהם. בנסיבות אלה, קבע בית המשפט שלושה ימי דיון לשמיעת ההוכחות בתיק: 6.11.2016, 14.11.2016 ו-7.12.2016. הבקשה להארכת מעצרו של המשיב
4. ביום 25.9.2016, הגישה המבקשת בקשה ראשונה להארכת מעצרו של המשיב ב-90 יום נוספים. לטענת המבקשת, התכונן המוקדם; הגעתם של המשיב ושותפו למתחם במקום עבודתו של המשיב; האלימות שהפעילו כלפי השומר; הנזק שגרמו למתחם; והציוד שגנבו ממנו, כל אלה, מעידים על מסוכנותו של המשיב. עוד נטען, כי עמדת שירות המבחן, אשר העריך את רמת הסיכון להתנהלות אלימה של המשיב כבינונית, גם היא מלמדת על מסוכנותו של המשיב. בנוסף, הדגישה המבקשת את עברו הפלילי המכביד של המשיב, אשר לחובותיו 19 רישומים פליליים והרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים, נשק, גניבה, התפרצות, שוד מזוין, היזק לרכוש במזיד, אימים, הסגת גבול פלילית, ועוד. בנוסף ציינה המבקשת, כי הדיונים בתיק העיקרי נדחו פעם אחר פעם לצורך הסדרת ייצוגו של המשיב, ובהמשך על מנת לאפשר הידברות בין הצדדים ולצורך הליך גישור. בנסיבות אלו, גורסת המבקשת, כי יש הצדקה מלאה להאריך את מעצרו של המשיב, בתשעים ימים נוספים.
5. בדיון שנערך בפניו, ביום 25.10.2016, חזרה באת כוח המדינה, עו"ד עילית מידן, וטענה כי התמשכות ההליכים בעניינו של המשיב, נעוצה, רובה ככולה, בהחלפתם של שלושה סיגורים, על מנת לייצג את המשיב. בנוסף, עמדה המבקשת על רמת מסוכנותו של המשיב, אשר נלמדת מחומרת המעשה המיוחס לו; מעמדת שירות המבחן כעולה מתסקיר המעצר שניתן בעניינו; ומעברו הפלילי המכביד. בעניין אחרון זה, הודגש כי עברו הפלילי המכביד של המשיב הינו חריג בהיקפו, וכי לחובותו של המשיב עומד עונש מאסר על תנאי בר הפעלה, בשל עבירות קודמות שהורשע בהן. בא כוחו של המשיב, עו"ד מוחמד ענבוסו, טען כי המשיב איננו האשם הבלעדי להתמשכות ההליכים ולדחיית הדיונים. כך, לדוגמה, אחד מהדיונים בהליך הגישור נדחה לאחר שהתברר שהפרקליטות לא הביאה לבית המשפט את תיקו של המשיב, ובמקרה אחר לא הגיע נציג מטעם המבקשת בשל שביתת הפרקליטים. לפיכך, כך נטען, לא ניתן להטיל את האחריות להתמשכותו של ההליך על כחפי המשיב בלבד. בנוסף, טען בא כוחו של המשיב כי השוד בו מואשם המשיב, נמצא במדרג נמוך מבין עבירות השוד, כך שחומרת המעשים איננה גבוהה. דיון והכרעה
6. הלכה מושרשת היא כי ההכרעה בהליך הארכת מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים, לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, נעשית על יסוד איזון בין הפגיעה המתמשכת בחירותו של הנאשם, אשר כל עוד לא הורשע עומדת לזכות חזקת החפות, לבין האינטרס הציבורי של שמירה על שלום הציבור ובטחונו (בש"פ 7423/15 מדינת ישראל נ' ירמיהו (12.11.2015); בש"פ 5038/15 מדינת ישראל נ' שבתי (27.7.2015); בש"פ 3372/15 מדינת ישראל נ' אל מהר (19.5.2015)). במסגרת האיזון האמור, על בית המשפט לשקול מספר שיקולים, כגון: מידת מסוכנותו של הנאשם; חומרת המעשים המיוחסים לו; עברו הפלילי; גילו של הנאשם; ומידת החשש מפני האפשרות לשיבוש הליכי המשפט או לימלטות מן הדין. לצד אלו, יש ליתן את הדעת גם לקצב התקדמות ההליכים בתיק העיקרי המתנהל נגד הנאשם. ככלל, ככל שמשיך ההליכים נגד הנאשם מתארך, כך נוטה המטוטלת לכוון שחרורו ממעצר, בכפוף לנסיבות הייחודיות של כל מקרה ומקרה (בש"פ 2848/15 מדינת ישראל נ' מונה (7.5.2015); בש"פ 5681/16 מדינת ישראל נ' מלול (28.7.2016)).
7. לאחר שעיינתי בבקשה להארכת המעצר ובצרופותיה, והאזנתי לטענות הצדדים בדיון שנערך בפניו, הגעתי לכלל מסקנה, כי יש להיעתר לבקשה ולהאריך את מעצרו של המשיב ב-90 ימים נוספים.
8. ראשית, אין בידי לקבל את טענת בא-כוחו של המשיב, לפיה השוד המיוחס למשיב נמצא בדרגת חומרה נמוכה. גם אם כמות ושווי הציוד שגנב אינם מן הגבוהים, הרי שנסיונות ביצוע העבירה מצביעות על חומרה לא מבוטלת. חומרה זו באה לידי ביטוי, בין היתר, באלימות הקשה שהפעילו, לכאורה, השודדים כלפי השומר שנכח במקום, עת הכו אותו, כפתו אותו, וכיסו את פניו, ואין צורך לומר כי מעשים אלו מצביעים על מסוכנותו של המשיב. הנזק המכונן שגרמו, לכאורה, השודדים לציוד ולמבנה, גם הוא מלמד על המסוכנות הנשקפת מן המשיב, לא רק כלפי אדם ציבורי, אלא כלפי רכוש. מסוכנות זו, מתעצמת עד מאוד נוכח עברו הפלילי המכביד ביותר של המשיב. עוד יש להזכיר כי המשיב ביצע, לכאורה, את השוד, תוך שימוש באלימות רבה כלפי המתלונן, וזאת בעת שלחובותו תלוי ועומד עונש מאסר על תנאי בתוקף, בגין אחת מהרשעותיו הקודמות. בנסיבות אלה, עולה חשד מבוסס לפיו, חרף ההזדמנויות שעמדו בפני המשיב לחזור למוטב, הוא דבק בדפוסי הפעולה העבריינים שהוא מורגל בהם מימים ימימה. תסקיר המעצר שהוגש בעניינו של המשיב, אשר מצביע על דפוסי התנהגות פורצי גבולות והיעדר בשלול לטיפול, גם הוא מחזק את התרשמותי כי המסוכנות, מאז נשקפת מן המשיב לשלומן ובטחונו של הציבור, מצדיקה את הארכת מעצרו.
9. עם זאת, מן הראוי לתת את הדעת גם להתמשכות ההליכים בעניינו של המשיב. לאחר שבחנתי את הדבר, הגעתי למסקנה כי במקרה דנן עיקר העיכוב בהליכים המשפטיים רובץ לפתחו של המשיב, והוא נובע, בראש ובראשונה, מבקשותיו החוזרות ונשנות להחליפת ייצוגו. עוד יש להזכיר, כי המדובר הוא בהארכת מעצר ראשונה, כאשר בעניינו של המשיב נקבעו שלושה מועדי דיונים לשמיעת הוכחות, בטווח הקרוב. בנסיבות אלה, אין בעצדת התמשכות ההליכים בכדי להטות את הכף, ולהוביל לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר. עם זאת, אכיר תודה לבית המשפט המחוזי הנכבד, אם יעשה מאמץ לקבוע מועדי דיון נוספים, על מנת להבטיח כי פרשת הראיות בתיק זה תגיע לכלל סיום, בתוך תקופת הארכתה הנוכחית.
10. לאור האמור, דין הבקשה להתקבל. מעצרו של המשיב מוארך בזאת בתשעים ימים נוספים, החל מיום 6.10.2016, או עד למתן פסק-דין בעניינו, בת"פ 9575-01-16. רבות במשפט המחוזי מרכז-לוד, לפי המוקדם.

ש ו פ ט
